

Miroljub Todorović

STALNO PROVALJUJE BUVE

(ŠATRO PRIČE)

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK
MMIX

FRKNUO GA GRIP

- Koji ti je matrak? Kifla ti muljava, fa-
ca bleđa, zrakalice trošne. Da nisi u ofsaj-
du?

- Mnogo sam kenjkav. Muti mi se u
čonti. Jedva kljinčim na idaljka. Frknuo
me grip.

- Kako knjjavaš?

- Nikako. Celu noć se kilavim u zembij-
lju, ne mogu dziljke da sklopim.

- Šta klopaš?

- Dva dana skoro ništa nisam tutnuo u
pomijaru. Udarao sam u rip, pevao Rigoletto.
Sad ponešto čalabrcnem.

DŽUKELE IZUJEDAŠE NAROD

Od kad su micoši napujdavali đukliju na mene, zbog dopa, kerove više ne mogu da smislim. A ovaj naš Begiš pun je samojeda. Gde god se okreneš neki unta se mota. Furaju i čoporativno. Sunovraćaju se na ljude.

Gde su šinteri? Šta rade te mardeljske mudonje i drmadžije? Džukele izujedaše narod. Ni kroz park više ne smeš da prozujiš. Tamo caruju kučkadžije.

ŠEVKARNIK

Ševkarnik je u povećoj gajbijani na Zelenjaku. Drži ga bivša sobna buva iz hotela Mažestik, kupler-majkica – uglancana matora koka od pet banki. Gaji tri krevetare. Dve blondine i jednu garavušu. Sve gotivne be-devije. Za karanje dušu dale.

Stančuga – cakum-pakum. Tri manja sovaža, meki šlofinjaci, tepisi, dve kloce sa tuš-kabinama. Picig u duploj oblandi. Prste da oližeš.

Sve ti je tu strogo zgotovljeno. Okreneš žicu. Najaviš se. Pevneš preporuku, pa dole-pršaš. Onda ošacuješ šamlicu i vodiš u slobodni sovaž da umočiš.

Žlezdu trljaš onoliko koliko platiš.

ŽVAKA MU KO TESNE GAĆE

Drobi, odlepljuje žvaku, češlja jezik, ne prestaje. Puko mu feder, šta li? Nikako da zapuši kanalizaciju.

Utrčava ko tvor kad mu duneš pod rep. I o svemu sija znanje: o fuci i krljačima, o glavonjama i vipu, o gotivnim makinama, o šljaki i lovudži, o kocošima i komoranama, o bircuzima i tajnim kuplerajima.

Samo ga pitaj. Nema šta ne zna. Al kad počne da kenja iskebećice te. Žvaka mu ko tesne gaće. Poplaveće ti uši od filoksere.

BASTILJA

Ne ide mi se u bastilju. Bubna tupičnica popela mi se na tikvaru. Malo, malo pa pridržavam čošę.

Čamos je na časovima. Ne buba mi se. Neću da punim ćupu biserima. Profanderi stalno nešto zunzaraju. Ni sami ne znaju šta tupe. A onda propituju. Svaki dan ubijem oskara. Na zapadu ništa novo. U crnu knjigu očas mi uskoči petar kočić.

BULJA MU ŽVAĆE GAĆE

Ne znam koji mu je andrak!? Dobio stiskavac ko ovca. Bulja mu žvaće gaće. Čim uždraka cajca utronja se.

Ranije nije bio takav. Otkako su ga milkani, posle one okinave u Studenjaku, pričorili i obradili gumi-štrudlama šiznuo mačor. Prefolirao se u brabonjak. Nigde ga nema.

DOSTA MI JE TAKVIH DRKOŠA

Kažeš filadelfija, mozak od čoveka. Gotivno guguče. Dobro slaže slatke glagole.

Ma nema veze! Pampur! Tandara broć!

Odvajao sam uši za tog dilkana. Običan puvander. Prdoguz Trtić. Žabači se i šeta okolo usrane gaće.

Kakvo gugutanje!? Kakvi slatki glagolil!? Taj čuje samo sebe! Upicani se i uštirka facu, kako bi bio šlager na slici za novine, ili dok tambura na telki. Ništa taj tantuz nije do sada pametno beknuo, niti zgotovio. Samo baljezga, pretače iz šupljeg u prazno, ćalaprda, melje bez veze, žilavi ko promukla mačka, halabuči i baca narodu govna u oči.

Dosta mi je takvih drkoša što češljaju jezik i šamaraju majmuna.

KORIDA

Juče sam bio na koridi. Frtutma ko ključ od ludnice. Gadan profaraon, gadna kasapnica. Bilo je tuti-fruti. Strašno zbrljek-nuto. Sve same okinave. Niko da profura, da ubije ispit pa makar i šant.

Ja sam ti taličan. Bio je moj dan. Nisam brojao šine, ni ljuljao vrata. Dobro sam puškario i istreso znanje.

NAGAZIO NA ČUKALJ

Ma, to ti je bukvan! Kosa mu iz očiju raste. Jedno vreme nešto smo šljakali sa njim. Stalno je ošljario, cinculirao, mrsio muda, testeriso deregliju. A onda je pokušao da nam smesti dupljak, da nas zašnira za neku sitnu lovu.

Providan grif. Kontao je da smo kreše, da smo sisali vesla. Al nagazio je na čukalj. Ukebali smo ga, iskembečili, dobro odeljali, promenili mu lični opis i slomili ko bajatu kiflu.

SKINULA MU JUNFER

Ne znam da li je šojkan ili pelikan? Tutti-fruti klindov. Ko da mu je prvi put.

Kad sam svukla gaćeronce nije znao ni da ubode ribu. Počeo maslakana da mi gura u bulju. Nafilcovanog jedva sam ga usmerila. A onda je čabrirao. Svršio dok si reko piksla.

Sve mi se čini da sam golubanu skinula junfer.

TULUM

Ma kakav tulum! Jes bilo je sveta ko blata. Uglavnom stara klapa i poneka ubacoka. Osrednja cepaža. Dobra mandža. Svakojaka narkoza. Šlager riboni. Pljucnuo se i po koji džoint. Al na kraju opet frkno konj.

Vatali smo zjala pa im čupali krilca.

RANO SE URAMIO

- Šta je pajtos? Zar si već kupio bilet, rano se uramio?

Koji je to fazon?

- Ma, nema veze! Začorio sam, skontali se, pa mi štrudlu ujeo bumbar. Nije htela na akuširanje, a ja nisam mogao da je šutnem. Gde ću klinku da nogiram u takvom stanju. Na kraju, uknjižili smo se.

Dobra je prikolica. Gotivi me. Lepo je što smo uleteli u dečji dodatak. Gajimo cu-kiš bebijanera. Taličan sam.

ŠTRIKA MU KEFALO

Igram tenis sa mačorom. Robija od čoveka. Streptomicin. Što on ispljune prvo je i poslednje. Ne vari kontru. Možeš da se slikaš.

Kefalo mu štrika ko kompiška. Ima valjugu. Đaniše svoju šljaku – ludnica!

Šlager kalauz. Sija znanje. Gde on furne u šljakarac tu pada debela lova. Sa njim ne možeš da izvisiš.

TRIŠA

Došlo vreme, ne smeš bez kurtona ni majmuna da teraš da povraća.

Zbario sam ribu. Dobro parče. Tri kila cuboka. Nameštaj, fasada, sifoni, sve na njoj maksimalno. Gajba u strogoj ceji, kod Crne udovice, picikato zgotovljena, čista, mirisna, cakum-pakum. Koka nalorfana, negovana saksija, perje prva liga, kontao sam ronđu možeš da joj oližeš. Kad peti dan posle slatkog piškavca pevac mi pocrvene i poče da pecka. Navratio opet stari drugar triša.

NE MUTIM VIŠE TE VALJUGE

Što bre toliko štrikaš živce!? Džabe me daviš, trkeljaš, vadiš mast na slamčicu. Pun mi te ševac. Ispljunuo sam hiljadu puta. Ne mutim više te valjuge. Nije to za mene. Nisam više zmijoglavac. Utanjio sam, ofrčio. Tresu mi se gepavice. Nisam vidra ko nekad. Ni ribizla mi sada gotivno ne mulja.

To je čupava žilka. Traži čarugu. Traži dobre vijuge.

Nekad sam bio u fazonu. Streptomycin za šljaku. Sad dognjale kvрге. Nemam više ni petlju, žvaćem gaćeronce. Faličan sam i trošan. Još malo mi treba, pa da udarim lulom u ledinu.

KENJARA

Živim na gurku. Pećina u jednoj prizemljuši na Mazgarniku. Andergraund ugljara.

U rupi memljivo i mračno. Bubosi i mausi tancuju, blatobrane da mi pojedu. Bajatih i kvarnih andrmolja ko oko. Sto, dva dupetrona i zembilj za knjavanje. Na njemu štrokovani čaršavi, jastuk i jorgan. Iz odbaštane ćenife kandiše pijanačko govno.

Tu u toj ti kenjari životinjarim.

LOVUDŽA

Ništa bez lovudže. Sve se meri kroz šuške. Gde god kreneš samo vadi zelje. Ne možeš ni šejtana da pustiš a da ne calneš lovu. I kod baba sere da se pošoraš – banka.

Svako te snima kroz gažu. Koliko je gotiviš, toliko vrediš. Možeš da budeš degen ko ključ od ludnice, ako sijaš lovu: šlager si, klikeraš, ricinus, šmeker, filadelfija. Bićeš brenovan ko kralj Milan.

Ako si lihter usrao si čvorka. Niko te ne šljivi. Ni pajtosi, ni cajke, ni majmuni. Svima ćeš se popeti na govnersku kofu. I poslednji peškir dići će pevca na tebe.

KO PANTA PITU

Gelipter je počeo da mi se mota oko ribe. Pravi se krletan. Glumi ključ od ludnice. Konta da ga nisam zentirao.

Užagre mu se žmigavci kad je ugleda. Frljokne po koji glupi fazon. Ribi neprijatno.

Srediću ko Panta pitu tog neandertalca!

IZVADI MI PANJ IZ OKA

Ma ne farbaj me mudonjo! Ne uvaljaj mi divča žvaku! Ne šteluj poeziju! Prokužio sam te odavno. Danim kako dišeš. Žikam te dok iživljavaš ćelu.

Izvadi mi panj iz oka. Provalio sam tvoje kvake. Pun si fazona kao mačka buva. Na liru pokušavaš da me provozaš, da mi udaraš duplu keglu. Neće moći. Ne kupujem više tvoje folove iako si dobar vozač na boingu.

PODREPAŠ

Taj ne zna ništa drugo sem da uvaljuje kvarnu žvaku i da se nekome uvlači u fanfujlu. Ko krpelj je. Ucaka gvint i siše. Ne možeš da ga se alasiš. Neće da otpliva. Pravi prdežmen. Drobi, žilavi, liriše, pljovi, tupi zube do kraja. Nikako da pokupi nagazne mine i ugasi radnju.

Ceo život je proveo kao podrepaš i lizguz. Tuca žicu, gladi tuđu strinu i džabalebari.

Kad god sam ga snimio a njemu noge iz nečijeg dupeta vire.

SVUDA JE CRNJAK

U Bedaku sam. Stala šljaka, ne zuji nikako. Tropirala trakeljara. Graja nema lovinđer. Cvonjak od gotivne žilke. Cvonjak od tezge. Samo mućka. Svud se lufteriše i opaljuje gluvka. Riknula država.

Deca mi furnula preko grane. I satara mi čabrirala. Prsla joj žučka, gafira se, kevice: kao mnogo riba a ne vidi zašto. Lupa iz dubare kako ću da popijem nogu. I ona će, kaže, da šturne, da uhvati maglu. Samo, pevnem ja, gde će? - kad je svuda crnjak.

SREDILI GA ZEMUNCI

- Odakle si dogiljao drugar?

- Sa Mazgarnika.

- Šta cepaju naši pajtaši tamo u Tunguziji? Jel još zdrav i živ Žika Zmija? Nije nam ništa friško dofuralo u uvo o njemu. Da ga nisu sredili?

- Žilavimo dan i davežiramo se bez Zmije. Nema više onih makljaža i okinava kao sa njim. Oladili ga Zemunci zbog neke lovudže oko dopa. Pevaju da im je frknuo pet kila čistaka a nije calnuo vaške.

CVIKAM DA ME NE POLOME

Imam malu trakeľjaru kod Kališa. Gotivno mi gilja. Utapam panju i robu koju raja traži.

Bilo bi još laćanije da nema lopina i kostolomaca. Mažnjavaju mi lovu, kao da me dekuju. Od koga da me dekuju? Prete. Zortiraju me. Moram na žilet da im odvajam ulog.

Ne mogu da stisnem petlju i da ih ot-kucam muriji. Cvikam da me ne polome i udvoje giljke. Pazim samo da gorogani ne ođanišu da mogu više da me opelješe. Da im ne postanem krava muzara.

STALNO PROVALJUJE BUVE

Uvek sam gotivio da budem sa njim u klapi. Taj stalno provaljuje buve. Živi je piš. Genijalština. Kada je on s tobom jašeš skakavca ceo dan. Odvaljuje krviš žvake da se pocepaš ko šifonske gaće. Od smeha ne stigneš da oladiš kapislu.

DŽEPOSI

Namnožili se džeposi ko pacovi. Ne znaš kada, ni kako će da te popale. Fahmani su u mažnjavanju. Ni škuta od njih nije sigurna. Gotive gurku, posebno u basu. Tada lako ufuraju gepavicu u bunar. Naročito u zadnjak. I ne drajfuješ dok te trkeljišu. Papagaj šamara džepove, zidar ga pokriva i začas ti šljajpik odleprša.

OSUŠIŠE TE JEGULJAŠI

Dokle ćeš pajtos da pumpaš žilu, da se zakucavaš? Kuži na šta ličiš!? Naborala se frnjokalice, odvadile žvale. Otperjao si u tandariju, dibidus kalirao. Ko motka za veš si. Nemaš čime da podmiriš špajz. Osušiše te jeguljaši i spideri. Zapalio si sve gotivne stvari u gajbi za šit. Uzeo prljavog veša preko glave. Stalno si na žici, neprestano u tripu. Urokaćeš se pajtos jednom do daske i riknućeš.

KAD ZATALASA FANFULJOM

Gotivna bedevija. Ima kantu ko trijumfalna kapija. Meso i po. Takav ekran još nisi imao priliku da ždrakneš. Masna, meka, vatrovana šotka. Samo u njoj da gustiraš. I onima iz bulevara opruženih skoćio bi čupko da mogu da je vide. Kad zatalasa fanfuljom i amortizerima, uštopa ti se ribizla.

FILUJU SVAŠTA

To me je bacilo u defekt. Pošizio sam. Sve što je ispljunuo taj karakušljivko valjanje je divča žvake. Ja znam mnoge fore o Miki Mungosu koje nisu gotivne, ali to što je istrkeljisao taj tektonac nije tačno.

Raja voli da facira valjuge pa kevcé sve što joj prdne na pamet. Mnogo se balega, vergla i tupi. Filuju svašta samo da zapale čoveka.

ZGOTOVIM SEDAMDESET PANJEVA

Pičim ko boing. Valjam konjetinu, beli prašak za dizajnere. Pun je mardelj narkosa. Ja ih horsom rekreiram. Da znaš samo kako me tretiraju. Kad počne frtutma, frik i odapinjanje, sve bi odvojili samo da se ufiksaju.

Za dvadeset grama dopa prospem dvadeset i četiri soma. Onda dop presečem šećerom i zgotovim sedamdeset panjeva. Za svaki panj od narkosa ubodem stobanak. To ti je sedamdeset brkatih vajferta na ruke.

Kad narkosi krenu na mesec – lova do krova.

MUDOGRIZ ME NIJE MNOGO CEPNUO

U bajboku sam. Ćorkiran. Udariše mi cajci frč i caknuše u fijoku.

Valjao sam staf kod Kineskog zida kad me ošošoljiše. Ocinkario me Pera Krlja. Peva kako sam ga zavrnuo. Uvalio mu divljak, umesto horsa šerbet od šećera.

Na tref nagaziše mi panduri samo pola grama dopa. Da je bilo više usro bi čvorka. Ovako ispljunuh da je to za lično ukucavanje. Mudogriz me zato nije mnogo cepnuo.

Otkulućiću šest metara u konzervi.

IMAŠ LI MALO PRLJAVOG VEŠA

Majka si Miko Robijo! Prvi frajer na Mazgarniku! Bomba! Neukapirljiv! Ubistven! Vrištiš ko šizela.

Sva gotivna trakeljanja u krajki su tvoja: kocošnice, kupleraji, pljugare, dop na veliko. Obrćeš masnu lovinu. Nafatirao si se. Okrpio. Bereš ljuštore. Pravi kloparoš.

Ja sam dekintiran. Tropa. Liht. Osušen. Imaš li malo prljavog veša za pajtaša?

NE RADE MI BLATOBRA NI

Mnogo bre benaviš! Tupiš zube. Dupe-
taš se. Prosipaš iz šupljeg u prazno. Kenjaš
gurabije. Otkrivaš Ameriku. Češljaš jezik.
Talasaš. Bez potrebe praviš ventilaciju. Ne
prestaješ.

Zašto droćkaš ko morzeovac? Ništa ne
kapiram. Imam dugačak fitilj a ti štekćeš ko
mitraljez. Koji su to fazoni!? Pevaj glasnije.
Zar ne đanišeš da sam defos? Ništa ne može
da mi došeta u uvo. Ne rade mi blatobrani.
Ogluveo sam slušajući takve degene.

STISKAVAC

Nema petlju, nije muško. Svilen je ko zapendžetirana riba. Nisam siguran da li uopšte ima onu treću, goveđu nogu. Kad malo podvikneš, zekavcu se odmah napune gaće. Uzortira se, diše firnajz, čim je neka frututma. A tek tabaža: pobeli, počne da se tresse ko vršalica i za tren oka ispari u vidu lastinog repa.

Ne žikam koji mu je patak. Stiskavac mu je, izgleda, u krvi. Možeš da ga skuvaš kad god hoćeš samo ga malo ukargoni.

BIO SAM TALIČAN

Pokušao sam da se ufuram u gajbu na blind, ali truba.

- Gde si ti? guknula je oslonjena o okvir šparkase.

Pojeo sam žilet ucakan u trakalicu.

- Znaš li šta penjaviše slanik? Nastavila je.

- Ne znam, ispljunuo sam izivcirani, ali odvoj oko za ovo.

Zavukao sam ruku u bunar i izvadio barku. Bila je nabudžena, puna love.

- Kod Mungosa smo, pevnuo sam, pikali kove celu noć. Bio sam taličan.

Beleška o autoru

Miroljub Todorović rođen je 5. III 1940. godine u Skoplju. Osmogodišnju školu učio je u mestima oko Velike Morave, gimnaziju u Nišu, diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Osnivač je i teoretičar signalizma, srpskog (jugoslovenskog) neoavangardnog stvaralačkog pokreta i urednik Internacionalne revije Signal. Piše poeziju, prozu, eseje i bavi se

multimedijalnom umetnošću.

Objavljene knjige poezije: *Planeta* (1965), *Signal* (1970), *Kyberno* (1970), *Putovanje u Zvezdaliju* (1971), *Svinja je odličan plivač* (1971), *Stepenište* (1971), *Poklonpaket* (1972), *Naravno mleko plamen pčela* (1972), *Trideset signalističkih pesama* (1973), *Gejak glanca guljarke* (1974), *Telezur za trakanje* (1977), *Insekt na slepoočnici* (1978), *Algol* (1980), *Textum* (1981), *Čorba od mozga* (1982), *Gejak glanca guljarke* (drugo prošireno izdanje, 1983), *Chinese Erotism* (1983), *Nokaut* (1984), *Dan na devičnjaku* (1985), *Začutim jezva jezik jezgro* (1986), *Ponovo uzjahujem Rosinanta* (izbor iz poezije, 1987), *Belouška popije kišnicu* (1988), *Soupe de cerveau dans l'Europe de l'Est* (1988), *Vidov dan* (1989), *Radosno rže Ržav* (1990), *Trn mu crven i crn* (1991), *Ambadorska kibla* (1991), *Sremski ćevap* (1991), *Dišem. Govorim* (1992), *Rumen gušter kišu pretrčava* (1994), *Striptiz* (1994), *Devičanska Vizantija* (1994), *Glasna gatalinka* (1994), *Ispljuvak oluje* (1995), *U cara Trojana kozje uši*

(1995), *Planeta* (zajedno sa poemom *Putovanje u Zvezdaliju* drugo prošireno izdanje, 1995), *Smrdibuba* (1997), *Zvezdana mistrija* (1998) *Električna stolica* (1998), *Recept za zapaljenje jetre* (1999), *Azurni san* (2000), *Pucanj u govno* (2001), *Gori govor* (2002), *Foneti i druge pesme* (2005), *Plavi vetar* (2006), *Paralelni svetovi* (2006), *Rana, reč i pesma* (sa Dejanom Bogojevićem, 2007), *Zlatno runo* (2007), *Svinja je odličan plivač i druge pesme* (2009), *Ljubavnik nepogode* (2009).

Knjige proze: *Tek što sam otvorila poštu* (epistolarni roman, 2000), *Došetalo mi u uvo* (šatro priče, 2005), *Prozor* (snovi, 2006), *Šatro priče* (2007), *Laj mi na đon* (Internet izdanje, 2007), *Šoking- blu* (šatro roman, 2007), *Kisnem u kokošinju* (šatro žvake, 2008), *Boli me blajbinger* (šatro roman, 2009).

Knjige eseja i polemika: *Signalism* (1973), *Signalizam* (1979), *Štep za šumindere – ko im štrika creva* (1984), *Pevci sa Bajlon-skvera i moja frka sa njima* (1986), *Dnevnik avangarde* (1990), *Oslobođeni jezik* (1992), *Igra i imaginacija* (1993), *Haos i Kosmos* (1994), *Ka izvoru stvari* (1995), *Planetarna kultura* (1995), *Žeđ gramatologije* (1996), *Signalism Yougoslav creative movement* (1998), *Miscellaneae* (2000), *Poetika signalizma* (2003), *Tokovi neoavangarde* (2004).

Knjige za decu: *Miš u obdaništu* (2001), *Blesomer* (2003).

Antologije: *Signalistička poezija* (1971), *Konkretna, vizuelna i signalistička poezija* (1975), *Mail Art – Mail Poetry* (1980).

Bookworks: *Fortran* (1972), *Approaches* (1973), *Signal-Art* (1980), *Zlatibor* (1990), *Šumski med* (1992).

Poezija, eseji i intermedijalni radovi Miroljuba Todorovića objavljeni su na više jezika u antologijama, zbornicima, katalozima, listovima i časopisima: Italije, Mađarske, Austrije, Nemačke, Francuske, Španije,

Portugala, Švajcarske, Češke, Poljske, Litvanije, Švedske, Rusije, Finske, Islanda, Velike Britanije, Danske, Holandije, Belgije, SAD, Kanade, Meksika, Urugvaja, Brazila, Nove Kaledonije, Južne Koreje, Japana i Australije.

Ovaj autor imao je dvanaest samostalnih, a izlagao je na preko šest stotina kolektivnih međunarodnih izložbi crteža, kolaža, vizuelne poezije, mejl-arta i konceptualne umetnosti.

Nagrade: "Pavle Marković Adamov" 1995. godine, za poetski opus i životno delo; "Oskar Davičo", za najbolju knjigu objavljenu u 1998. godini ("Zvezdana mistrija"); "Todor Manojlović" 1999. godine, za moderni umetnički senzibilitet, "Vukova nagrada" 2005. godine, za izuzetan doprinos razvoju kulture u Srbiji i na svesrpskom kulturnom prostoru, nagrada Vukove zadužbine za umetnost 2007. godine za zbirku pesama *Plavi vetar* i nagrada "Zlatno slovo" 2008. za knjigu *Šatro priče* u izdanju Srpske književne zadruge kao "najbolje knjige kratke proze objavljene u 2007. godini".

<http://www.miroljubtodorovic.com>

<http://mtodorovic2.blogspot.com>

http://www.rastko.org.yu/knjizevnost/signalizam/index.php#_rastko

Balkansko književno društvo – Balkanski književni glasnik
www.glasnik.net

Edicija *Proza*
Miroljub Todorović, Stalno provaljuje buve

Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov
Urednik Vesna Denčić

Copyright © by Miroljub Todorović & Balkanski književni glasnik – BKG, 2009.

CIP – Katalogizacija u publikaciji, Narodna biblioteka Srbije, Beograd 82

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK, [Elektronski izvor] /
Elektronski časopis. Način dostupa (URL) www.glasnik.net
Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov.
Urednica PDF izdanja Vesna Denčić.
PDF dodatak časopisu.

ISSN 1452-9254 = Balkanski književni glasnik (Online)
COBISS.SR-ID 141175564

BKG 2 / 2009. Sveska 21. PDF SEPARAT
EDICIJA „ČITAJ I DAJ DALJE“